

Zvonko Spisic

Moj Pas I Ja

Idemo moj pas i ja
ja brkat, on iz dalekih strana
i poneko kaze da smo neobicni
Hodamo oko pruga
pa uza niti ulicica u izgradnji
zacujemo podne, zacujemo vece
i ni u kom slucaju ne vodimo ucmao zivot
Necu ovdje govoriti o sebi
ali on, taj moj pas
njezna je ruza
neke zore vjerna mojim grudima
Prolaznici se, naknadno mozda samo osmjehnu
jer su uredni i sivi kao pijesak
prociscen i spreman za neku
banalni gradjevinu
Ja dotle lezim(u tisini)
ko covjek od slame
a nisam covjek od slame
a moj se pas privija uza me
i hrabri me i ja se ne dam